Despre liberul acces la informaţii în biblioteca publică de drept public

MARIANA ISTRATE
Biblioteca Judeţeană Mureş

I. Note introductive

Pe bună dreptate informaţia a fost comparată cu aerul şi cu apa;[1] în tumultul lumii moderne răzbatem doar dacă suntem „la curent." Unul dintre cele mai importante instrumente de difuzare a informaţiei este, neîndoielnic, biblioteca publică. Ea oferă un serviciu gratuit şi calificat şi ar trebui să asigure accesul fiecărui solicitant la sursele cunoaşterii.

În lucrarea de faţă încercăm să arătăm care sunt acele documente interne şi internaţionale care garantează accesul liber la informaţii. Vom avea în vedere nu numai dreptul la informare propriu-zis, ci şi liberul acces la cultură, deoarece considerăm că, deşi aceste două concepte nu sunt sinonime, se întrepătrund, primul constituind o premisă pentru celălalt. De asemenea, încercăm să arătăm şi care sunt factorii de care depinde, în opinia noastră, respectarea dreptului la informare în biblioteca publică.

II. Instrumente juridice internaţionale în care se reflectă dreptul la informare

După cel de al II-lea război mondial, omenirea a conştientizat că drepturile omului nu mai pot fi considerate doar probleme interne ale fiecărui stat, ci ale întregii comunităţi internaţionale. În acest context, Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite adoptă, la 10 decembrie 1948, primul instrument internaţional de această natură, Declaraţia

[1] Fülöp Géza, ***Informaţia, societatea, biblioteca***, în ***Biblioteca***, nr. 2, 1998, p. 33.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

Universală a Drepturilor Omului. Ea este urmată de cele două pacte adoptate la 16 decembrie 1966 (şi ratificate de statul român): Pactul internaţional cu privire la drepturile economice, sociale şi culturale şi Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, care au dezvoltat principiile enunţate în Declaraţia Universală, stabilind, în concret, drepturile recunoscute de comunitatea internaţională şi care trebuie garantate de state.[2]

Dacă Declaraţia adoptată de Adunarea Generală a ONU cuprinde mai mult principii referitoare la drepturile omului, ***Convenţia Europeană a Drepturilor Omului***, elaborată în cadrul Consiliului Europei şi intrată în vigoare la 3 septembrie 1953, este primul document *„...care organizează apărarea individului în faţa propriului stat, garantându-i drepturile şi libertăţile fundamentale*"; *„...ea oferă pentru protecţia lor o garanţie colectivă, prevăzând căi de atac contra violării lor şi, concomitent, măsuri reparatorii.*"[3]

Toate documentele mai sus menţionate fac referiri şi la dreptul la informare:

1. Declaraţia Universală a Drepturilor Omului

- În art. 19 se arată: „*Orice om are dreptul la libertatea opiniilor şi a exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii, fără imixtiune din afară, precum şi libertatea de a căuta, de a primi şi de a răspândi informaţii şi idei prin orice mijloace şi independent de frontierele de stat*."
- Art. 27 pct. 1 prevede: „*Orice persoană are dreptul de a lua parte în mod liber la viaţa culturală a colectivităţii, de a se bucura de arte şi de a participa la progresul ştiinţific şi la binefacerile lui*."

2. Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice

Între drepturile şi libertăţile protejate, cuprinse în partea a 3-a, se regăseşte şi libertatea de expresie. Astfel, în art. 19 pct. 2 se prevede că: „*Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a răspândi informaţii şi idei de orice fel,*

---

[2] ***Drepturile omului: Documente adoptate de organisme internaţionale***, Bucureşti, Editura Adevărul, 1990, p. 9.

[3] ***Ibidem***, p. 7.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

indiferent de frontiere, sub formă orală, scrisă, tipărită ori artistică sau prin orice alt mijloc la alegerea sa."

3. Pactul Internaţional privind Drepturile Economice, Sociale şi Culturale

În art. 15 se prevede că

„*1. Statele părţi la prezentul pact recunosc fiecăruia dreptul:*

a) de a participa la viaţa culturală;

b) de a beneficia de progresul ştiinţific şi de aplicaţiile sale;

c) de a beneficia de protecţia intereselor morale şi materiale decurgând din orice producţie ştiinţifică, literară sau artistică al cărei autor este.

2. Măsurile pe care pe care statele părţi la prezentul pact le vor lua pentru

a) asigura deplina exercitare a acestui drept trebuie să cuprindă măsurile necesare pentru a asigura menţinerea, dezvoltarea şi difuzarea ştiinţei şi culturii.

3. Statele părţi la prezentul pact se angajează să respecte libertatea indispensabilă cercetării ştiinţifice şi activităţilor creatoare.

4. Statele părţi la prezentul pact recunosc urmările binefăcătoare care trebuie să rezulte din încurajarea şi dezvoltarea cooperării şi contactelor internaţionale în domeniile ştiinţei şi culturii."

4. Convenţia pentru Protecţia Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale

În art. 10 pct. 1 se prevede: „*Orice persoană are dreptul la libertatea de expresie. Acest drept cuprinde libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informaţii sau idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără considerarea frontierei....*"

III. Reflectarea dreptului la informare în legislaţia internă

1. Constituţia României

Dacă pe plan internaţional expresia „drepturile omului" ne duce cu gândul la drepturile ființei umane căreia îi sunt recunoscute drepturile naturale ca drepturi inalienabile şi imprescriptibile, pe plan intern omul devine un cetățean ale cărui drepturi sunt proclamate şi asigurate în principal

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Județeană Mureș
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

de constituţia statului al cărui cetăţean este,[4] precum şi de alte acte normative interne.

Constituţia României, adoptată în 1991, reglementează în capitolul II drepturile şi libertăţile fundamentale ale cetăţeanului, corelându-le cu dispoziţiile tratatelor internaţionale privind drepturile omului.

Dreptul la informaţie este prevăzut pentru prima dată în ***Constituţia României***, care în primele trei alineate ale art. 31 arată:

„*(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informaţie de interes public nu poate fi îngrădit.*

(2) Autorităţile publice, potrivit competenţelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetăţenilor asupra treburilor publice şi asupra problemelor de interes personal.

(3) Dreptul la informaţie nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecţie a tinerilor sau securitatea naţională."

În literatura de specialitate s-a arătat că acest drept „*are un conţinut complex, iar caracteristica sa este că se află într-o continuă dezvoltare*"[5] şi că cuprinde „*dreptul persoanei de a fi informată prompt, corect şi clar cu privire la măsurile preconizate şi mai ales luate de autorităţile publice; accesul liber la sursele de informaţie publică, ştiinţifică şi tehnică, socială, culturală, sportivă etc.; ... obligaţia autorităţilor guvernamentale de a crea condiţiile materiale şi juridice pentru difuzarea liberă şi amplă a informaţiei de orice natură.*"[6]

În ***Constituţia*** revizuită prin ***Legea nr. 429/2003***, aprobată prin referendumul naţional din 18-19 octombrie 2003 şi publicată în ***Monitorul Oficial al României***, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, apare un nou drept fundamental, **accesul la cultură**. Astfel, art. 33 prevede:

„*(1) Accesul la cultură este garantat, în condiţiile legii.*

(2) Libertatea persoanei de a-şi dezvolta spiritualitatea şi de a accede la valorile culturii naţionale şi universale nu poate fi îngrădită.

---

[4] Gheorghe Iancu, ***Drepturile, libertăţile şi îndatoririle fundamentale în România***, Bucureşti, Editura All Beck, 2003, p. 3.

[5] ***Ibidem***, p. 266.

[6] Apud I. Muraru în Gheorghe Iancu, ***op. cit***., p. 266.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

(3) *Statul trebuie să asigure păstrarea identităţii spirituale, sprijinirea culturii naţionale, stimularea artelor, protejarea şi conservarea moştenirii culturale, dezvoltarea creativităţii contemporane, promovarea valorilor culturale şi artistice ale României în lume*."

2. Legislaţia referitoare la biblioteci

Legea bibliotecilor nr. 334/2002 modificată şi republicată, arată în art. 9 alin. 1 că „*sistemul naţional de biblioteci ... este parte integrantă a sistemului informaţional naţional*", în art. 1 lit. a că „*în cadrul societăţii informaţiei biblioteca are rol de importanţă strategică*", iar în art. 22 alin. 2 că „*bibliotecile publice asigură egalitatea accesului la informaţii şi la documentele necesare informării, educaţiei permanente şi dezvoltării personalităţii utilizatorilor, fără deosebire de statut social sau economic, vârstă, sex, apartenenţă politică, religie ori naţionalitate*."

Regulamentul pentru împrumutul interbibliotecar prevede în art. 1: „*Împrumutul interbibliotecar este serviciul prin care o bibliotecă obţine de la o altă bibliotecă anumite documente inexistente în colecţiile proprii, în scopul asigurării dreptului fundamental al cetăţeanului la informaţie*."

IV. UNESCO şi IFLA în lupta pentru liberul acces la informaţii

UNESCO este o instituţie specializată a ONU care stimulează colaborarea culturală şi ştiinţifică dintre state, recomandând încheierea tratatelor internaţionale pe această temă, iar IFLA, după cum bine ştim, este Federaţia Internaţională a Asociaţiilor de Biblioteci şi Bibliotecari. Aceste două instituţii au întreprins atât individual cât şi în comun, mai multe demersuri pentru asigurarea libertăţii de acces la informaţii în biblioteca publică.

Încă din 1949, la patru ani după crearea sa, UNESCO lansează ***Manifestul UNESCO pentru biblioteca publică*** [7]. El a fost revizuit

[7] A se vedea textul integral al Manifestului în traducerea Sultanei Craia, publicat în Gheorghe Buluţă, ***Animaţia culturală în biblioteca publică***, Bucureşti, Centrul de Pregătire şi Formare a Personalului din Instituţiile de Cultură, 1998, p. 69-71.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Județeană Mureș
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

prima dată în 1972 şi a doua oară în 1994, de data aceasta în colaborare cu IFLA.[8]

Manifestul „*proclamă încrederea pe care o acordă UNESCO bibliotecii publice ca forţă vie în serviciul educaţiei, al culturii, informării şi ca instrument esenţial al dezvoltării păcii şi progresului spiritual prin acţiunea sa asupra spiritului oamenilor*."

De asemenea, se arată că „*Biblioteca publică este centrul local de informare ce pune cu uşurinţă la dispoziţia utilizatorilor săi cunoştinţele şi informaţiile de tot felul. Serviciile bibliotecii publice sunt accesibile tuturor, fără diferenţiere de vârstă, rasă, sex, religie, naţionalitate, limbă ori statut social. Serviciile şi documentele specifice trebuie puse la dispoziţia utilizatorilor care nu pot, indiferent din ce motiv, să apeleze la serviciile curente, de exemplu minorităţile lingvistice, persoanele handicapate, spitalizate sau aflate în închisori. Orice persoană, indiferent de vârstă, trebuie să aibă acces la documentele ce răspund nevoilor sale*."

Printre misiunile bibliotecii publice privitoare la informare prevăzute în Manifest sunt şi acelea:

- de a furniza fiecărei persoane mijloacele pentru o evoluţie creativă;
- de a asigura accesul cetăţenilor la informaţia de toate categoriile;
- de a asigura accesul la diferite forme de expresie culturală şi ale artelor spectacolului;
- de a furniza întreprinderilor locale, asociaţiilor şi grupurilor de interes serviciile de informare adecvate;
- de a facilita dezvoltarea competenţelor de bază pentru folosirea informaţiei şi informaticii.

Accesul Universal la Publicaţii (Universal Avoilability of Publications - UAP). UAP este un program realizat şi dezvoltat de IFLA şi susţinut de UNESCO, având rolul de a stabili un cadru internaţional care să

[8] Idem, ***Civilizaţia bibliotecilor***, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 1998, p. 14-15.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Județeană Mureș
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

garanteze accesul oricărei persoane la orice informaţie. Programul a fost lansat în mai 1982, la Paris.[9]

Este considerat atât un obiectiv, pentru că are ca scop accesul la orice fel de document ce ar interesa utilizatorii, cât şi un program, deoarece stabileşte cadrul, modul în care se poate realiza accesul la publicaţii la toate nivelurile.[10]

Declaraţia de la Glasgow privind bibliotecile, serviciile de informare şi libertatea intelectuală[11] este un alt document elaborat de IFLA, la cea de-a 75-a aniversare a sa. Declaraţia a fost aprobată de Consiliul Director al IFLA pe 27 martie 2002, la Haye, Olanda. Este proclamat dreptul fundamental al fiecărei persoane de a avea acces la informaţie şi de a putea să o difuzeze fără nici o restricţie.

Peste tot în lume, se arată în Declaraţie, „*respectul libertăţii intelectuale este pentru biblioteci şi profesiile informării o datorie absolută, explicită în codurile deontologice şi efectivă în practică.*" „*Bibliotecile şi serviciile de informare, fără a ţine seama de graniţe şi datorită diversităţii mijloacelor de informare, trebuie să facă accesibilă informaţia, opiniile şi creaţiile.*" „*Bibliotecile şi serviciile de informare vor face astfel încât colecţiile, echipamentele şi serviciile să fie accesibile tuturor utilizatorilor. Nu se va face nici o discriminare, sub nici un pretext, de rasă, de origine etnică, de preferinţă sexuală, de vârstă, de handicap, de religie sau opinie.*"

---

[9] A se vedea Elena Târziman, ***Utilizatorii şi libertatea de acces la informaţii – componenta motivaţională a Societăţii Informaţionale***, în ***Biblioteca***, nr. 11, 1998, p. 332.

[10] ***Ibidem***.

[11] A se vedea textul integral al Declaraţiei, tradusă de Gheorghe Buluţă, în Gheorghe Buluţă, Sultana Craia, Victor Petrescu, ***Biblioteca azi: Informare şi comunicare***, Târgovişte, Editura Bibliotheca, 2004, p. 176-177.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Județeană Mureș
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

V. Factorii de care depinde respectarea dreptului la informare în biblioteca publică

a) O bună legislaţie referitoare la subiect (şi respectarea ei cu stricteţe)

Intrarea în vigoare în 2002 ***a Legii Bibliotecilor*** a reprezentat un mare pas înainte în respectarea dreptului la informare al utilizatorilor. Însă cu toate prevederile legii şi cu toată multitudinea de prevederi din celelalte documentele interne şi internaţionale care garantează liberul acces la informaţie, în România începutului de mileniu trei există totuşi oameni care nu au privilegiul de a împrumuta o carte! Deşi ***Legea Bibliotecilor*** prevede clar în art. 33 că „*bibliotecile comunale se organizează şi funcţionează în toate centrele de comună...*", există încă excepţii de la regulă şi chiar în cazul în care o astfel de bibliotecă există, dotarea ei lasă uneori mult de dorit, sau se întâmplă ca biblioteca să nu fie deservită de un bibliotecar.[12]

În opinia noastră, această problemă ar putea fi ameliorată: bibliotecile judeţene ar trebui să asigure servicii de împrumut la domiciliu pentru toate persoanele care locuiesc pe raza teritorială a judeţului respectiv, pentru următoarele considerente:

✓ Egalitatea între cetăţeni; accesul liber al membrilor comunităţii la informaţie trebuie asigurat fără discriminare;

✓ Bugetele consiliilor judeţene sunt constituite şi din contribuţia celor care nu au domiciliul în municipiul reşedinţă de judeţ;

✓ Bibliotecile judeţene sunt mult mai bine dotate decât celelalte biblioteci;

✓ Prin împrumut interbibliotecar nu se poate rezolva cererea foarte mare de documente care lipsesc în anumite unităţi. Şi oricum, împrumutul interbibliotecar trebuie să fie un drept al persoanelor care nu au posibilitatea de a se deplasa la biblioteca împrumutătoare, nicidecum o justificare pentru

[12] A se vedea, de pildă, exemplele date de colegul nostru Mircea Popescu în lucrarea ***Despre starea bibliotecilor publice din judeţul Mureş***, apărută în nr. 1, 2006 al revistei ***Bibliotheca Marisiana***, publicaţie a Bibliotecii Judeţene Mureş.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

ca bibliotecile judeţene să nu asigure servicii de împrumut altor persoane decât cele care au domiciliul în reşedinţa de judeţ;

✓ Faptul că toţi locuitorii judeţului pot fi înscrişi la sala de lectură nu îi ajută prea mult. Oare câte persoane ar avea posibilitatea de a veni de la 30 de kilometri zilnic pentru a consulta lucrarea de care au nevoie? Sau cum se simte un navetist care vine zilnic la muncă sau la şcoală în municipiul reşedinţă de judeţ, şi după opt sau mai multe ore de muncă/studiu este obligat să stea la sala de lectură când ar putea foarte bine să împrumute cartea, iar peste câteva zile să o restituie?

✓ Dificultatea bibliotecilor de a urmări cititorii care nu restituie cărţile nu ar trebui să fie o justificare pentru neacordarea acestui drept.

Ameninţate fiind de concurenţă, bibliotecile „aleargă" astăzi după cititori, paradoxal, pentru că ar fi suficient să se înscrie toţi cititorii respinşi pe criteriul lipsei domiciliului în reşedinţa de judeţ. Avem pretenţia că biblioteca este un lăcaş de cultură apropiat de sufletul oamenilor, că este mai mult decât o simplă „instituţie", că bibliotecarii nu sunt doar simpli funcţionari. Şi totuşi, zilnic ni se întâmplă să respingem câteva persoane. Credem cu tărie că rezolvarea acestei probleme ar aduce mari beneficii tuturor celor care în momentul de faţă sunt privaţi de acest drept, şi nu numai.

b) Politica managerială din biblioteci

Ne gândim aici la următoarele aspecte:

- Fondul de publicaţii existent satisface majoritatea intereselor de lectură ale utilizatorilor? Se întreprind cercetări sociologice pentru a înţelege nevoile acestora?

- Asigură biblioteca respectivă posibilitatea aflării dacă o publicaţie există sau nu, independent de ajutorul direct al bibliotecarilor? Un cititor isteţ ar trebui să poată afla singur răspunsul la această întrebare, consultând cataloagele sau având acces direct la baza de date a bibliotecii. El nu ar trebui să fie dependent de ajutorul bibliotecarului, mai ales când acesta este ultrasolicitat. Realizarea unei baze de date pe cât posibil complete a fondului de publicaţii şi punerea ei la dispoziţia cititorilor, nu credem că este deloc o utopie.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

- Se întreprind toate măsurile pentru ca cea mai mare parte a fondului de carte destinat împrumutului să se afle pe rafturi cu acces liber?
- Se asigură accesul la bibliotecă şi serviciile ei pentru persoanele cu deficienţe? Este adevărat că reprezintă o categorie mai specială de utilizatori, dar în condiţiile egalităţii între cetăţeni şi aceste persoane au dreptul la o viaţă spirituală normală.
- Se urmăreşte ca cea mai mare parte a publicaţiilor să se poată împrumuta la domiciliu, inclusiv unele lucrări de referinţă (de ce nu?) cum am înţeles că este tendinţa actuală?
- Se realizează o bună colaborare cu autoritatea finanţatoare în special, şi cu autorităţile publice locale, în general? Nu o dată s-a subliniat necesitatea stabilirii unor relaţii optime cu autorităţile care tutelează administrativ şi financiar instituţia bibliotecară. O bună colaborare între aceşti parteneri ar duce la înţelegerea nevoilor bibliotecii şi cititorilor ei şi o mai bună respectare a drepturilor acestora;
- Se organizează acţiuni de animaţie culturală care au, în ultimă instanţă, ca obiective „*asigurarea pentru toţi a accesului la informare, asigurarea unei educaţii generatoare de cetăţeni conştienţi şi bine integraţi în colectivitate, evoluţia nivelului de cultură generală şi a puterii de înţelegere*"[13]?

c) Cultura generală, buna-credinţă, cunoştinţele de specialitate ale bibliotecarilor şi colaborarea dintre ei

Desigur că pentru buna informare a cititorului în biblioteca publică un rol deosebit îl deţine şi bibliotecarul. Sunt o multitudine de situaţii în care acesta ar putea leza, conştient sau nu acest drept al cititorilor. Astfel, ne întrebăm:

- Achiziţia de carte se face în conformitate cu nevoile cititorilor, consultând colegii care lucrează în relaţii cu publicul şi care cunosc cel mai bine care sunt doleanţele cititorilor?
- Se asigură prelucrarea corectă a unui document astfel încât să poată fi uşor regăsit de cititor?

[13] Gheorghe Buluţă, ***Animaţia culturală...***, p. 10.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

- Există bunăvoinţa de a afla cu exactitate ce doreşte un cititor, chiar dacă cererea lui nu a fost înţeleasă?

Ne gândim, de exemplu, că un cititor solicită o carte cu informaţii despre testul poligraf. Este firesc ca un bibliotecar să nu ştie că acest test în limbajul obişnuit este denumit testul detectorului de minciuni. Căutând la vedete de subiect sau la cuvinte cheie în baza de date s-ar putea să nu găsim nici o lucrare, fiind tentaţi să răspundem „nu avem aşa ceva." Un bibliotecar bun, însă, va trebui să solicite informaţii suplimentare şi astfel va afla că subiectul respectiv poate fi găsit, de pildă, într-o carte de psihologie judiciară. În cazul contrar, cititorul pleacă deşi biblioteca deţinea, poate, lucrarea dorită.

O altă greşeală ar putea fi aceea de a oferi rapid unui cititor, care ne-a solicitat lucrări dintr-un anumit domeniu, o carte sau două, cunoscute de noi, lipsindu-l de posibilitatea de a alege el însuşi, dacă ar consulta catalogul sistematic sau baza de date sau ar căuta direct la raft. Ar putea găsi cărţi mai potrivite pentru el, cu aceeaşi temă.

În opinia noastră, cititorul trebuie îndrumat şi învăţat să se descurce singur cu instrumentele de informare şi printre rafturile cu cărţi (desigur că situaţii speciale şi excepţii de la regulă există). S-ar respecta mai bine dreptul lui la informare. Nu se lezează deloc drepturile unui cititor, dimpotrivă, dacă este lăsat singur în faţa unui raft cu cărţi dintr-un anumit domeniu, în cazul în care cererea lui nu a putut fi onorată efectuând o căutare cu ajutorul programului de bibliotecă, mai ales când este vorba de o pretenţie mai specială. Cititorul este specialistul. El ştie (sau ar trebui să ştie) mai bine ca bibliotecarul ce anume caută, de ce anume are nevoie. Este absurd, de exemplu, ca un cadru didactic să pretindă unui bibliotecar să-i aducă „*toate cărţile în care se vorbeşte despre personalitatea profesorului*." Pot exista o sumedenie de cărţi de la grupa 37 al căror titlu să sugereze că ar include şi o astfel de temă! Răsfoirea cărţilor respective, pentru a putea afla răspunsul la întrebare nu credem că intră în atribuţia bibliotecarului. Ni se pare normal ca orice cititor să depună un efort, când vine la bibliotecă, pentru a intra în posesia lucrărilor dorite.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Județeană Mureș
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)

Un gând final: Considerăm, până la urmă, că toate documentele care garantează accesul liber la informaţii ar fi lipsite de eficacitate dacă nu ar exista în fiecare din noi dorinţa de a face o faptă bună pentru ceilalţi semeni. Ne este imposibil să nu ne gândim, în acest context, la cuvintele prof. univ. dr. Marin Voiculescu, cuvinte care ar trebui să constituie pentru toţi cei responsabili de asigurarea dreptului la informare în biblioteca publică, un serios motiv de reflecţie: „*Drepturile omului, problematica omului în general, implică nu numai ştiinţă, ci şi conştiinţă, implică nu numai argument, ci şi sentiment*."[14]

Aspects Concerning Free-Access to Information in Public Library

Abstract

Public library - which is one of the most important instruments and meanings of spreading information - must ensure the access to knowledge to all those requiring this right. This paper is dealing with the fundamental internal and international documents that guarantee free access to information. It also deals with the indentification of those terms that condition, in our opinion, the taking into consideration of this right to access information in public library; and we consider that these terms are: an appropriate juridical law, concerning this right; managerial politics practiced in public librairies; librarians free-will, their all-around education and professional training, their ability in cooperating and communicating with others.

[14] Marin Voiculescu, ***Drepturile omului şi problemele globale contemporane***, Bucureşti, Casa Editorială Odeon, 2003, p. 15.

BDD-A19342 © 2006 Biblioteca Județeană Mureș
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:13:43 UTC)